

1895—96 blev der fra Frederiksbergs 2 Repræsentanter her i Tinget fremsat et Lovforslag, som gik ud paa at forhøje Medlemstallet i Kommunalbestyrelsen fra 9 til 19. Resultatet af de Forhandlinger, som den Gang førtes, var, at Medlemstallet blev forhøjet fra 9 til 15, det Tal, som er gældende i Øjeblikket. Nu er det et enstemmigt Ønske i Frederiksberg Kommune, at Repræsentanttallet sættes op til 21. Da den nugældende Lov fra 1895—96 traadte i Kraft, havde Frederiksberg Kommune et Indbyggerantal af 56,073. Nu er Indbyggerantallet vokset til over 90,000.

Lovforslaget ophæver tillige nogle Bestemmelser, som findes i tidligere Love om, at en Repræsentant i Kommunalbestyrelsen skal være bosiddende i Landdistriktet, og ligeledes, at Landdistriktet skal være repræsenteret i Fattig- og Skolekommissionen. Det er Bestemmelser, som ikke længere ere tidssvarende, idet Landdistriktet paa Frederiksberg egentlig fuldstændig har tabt sin landlige Karakter og er et Kvarter med fuldstændig bymæssig Bebyggelse. For øvrigt tror jeg, at det meste af de Jorder, som endnu ligge hen, ejes af selve Frederiksberg Kommune. Der er derfor ikke Grund til at opretholde disse Bestemmelser, som det vist ogsaa vil være meget vanskeligt at praktisere, naar nu Forholdstalsvalgmaaden skal benyttes, saaledes som det er paabudt.

Som det altsaa vil ses, er Indbyggerantallet vokset meget stærkt, ja, næsten fordoblet, siden vi sidst rørte ved Sagen. Men det er ikke alene Indbyggerantallet, der er vokset, men ogsaa Arbejdet indenfor Landets næststørste Kommune er blevet større, og det er let forstaaeligt, at det er vanskeligt for en saa lille Repræsentation som 15 Medlemmer at udføre det store Arbejde, som en saa stor Kommunes Ledelse medfører. Dertil kommer, at Vælgertallet i Aar vil blive meget stærkt forøget derude. Jeg antager, det vil blive omtrent fordoblet, idet Kvinderne have faaet Valgret, og det er jo saare naturligt, at man ønsker at de faa en saa fyldig Repræsentation i Kommunalbestyrelsen som muligt. Ogsaa dette synes jeg er en Grund, der taler for at gaa over til at forøge Tallet til 21.

Maa jeg samtidig med, at jeg har Ordet, gøre en enkelt Bemærkning, vedrørende det Ønske, som er fremsat fra Københavns Kommunalbestyrelse om at faa Repræsentanttallet udvidet fra 42 til 55. Københavns kommunale Forfatning skriver sig fra 1661, da Frederik III gav os

den første Kommunallov, hvorved det blev fastsat, at Kommunen skulde styres af de 32 Mænd, i Forbindelse med Magistraten. 32 Mand var en meget stor Repræsentation i Forhold til Byens Størrelse den Gang. Disse 32 supplerede sig selv. Den Gang kendte man ikke til de meget oprivende og omfattende Valgkampe, idet de selv kunde vælge deres Efterfølger ifølge Indstilling fra Magistraten. Ved Lov af 1. Januar 1840 blev det bestemt, at de skulde vælges af Borgerne, d. v. s. den Gang forstod man ved Borgerne kun dem, der havde løst Borgerskab, og da udvidede man Repræsentanttallet fra 32 til 36. Jeg skal gøre opmærksom paa, at da Borgerrepræsentanttallet blev sat op til 36, havde Byen 121,000 Indbyggere. Ved Lov af 19. Februar 1861 blev Valgretten udvidet til alle, som betalte en Skat af 4 Rdl. Den Gang havde man 9,923 kommunale Vælgere, og Byen havde 163,000 Indbyggere. Ved Loven af 23. December 1865 udvidedes Valgretten til enhver, der betalte Skat af 500 Rdl. eller 1,000 Kr., det var altsaa en Valgcensus, der blev sat den Gang. Det blev man staaende ved, til Indlemmesloven af 1901—02 kom, hvorved i 1901 Brønshøj og Valby Distrikter indlemmedes, og i 1902 Sundby kom med. Saa udvidede man Repræsentanttallet med 6 op til 42, fordi hvert af de indlemmede Distrikter skulde have Lov til at vælge 2. Naar man nu kommer til 1909, viser det sig, at Vælgertallet er vokset ganske enormt her i København, idet det nu vil gaa op til ikke mindre end 125,000, og Indbyggerantallet er naaet op til 445,000.

Jeg synes derfor, der er al Grund til at imødekomme det Ønske, som er fremsat af Borgerrepræsentationen og Magistraten i København. Det er ganske vist ikke et enstemmigt Ønske, idet nemlig Højre i Borgerrepræsentationen meldte sig fra. De mente, det kunde være nok med de 42; men det er glædeligt, at alle Højremænd ikke ere ens eller tænke ens. Der er saaledes min ærede Medforslagsstiller, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), der er saa god Højremænd som nogen. Vi have godt kunnet enes om at foreslaa Repræsentanttallet paa Frederiksberg sat op fra 15 til 21. (*En Stemme*: Det er fornuftigt). Ja, det er fornuftigt, men saa bliver det saa meget mere ufornuftigt, at de københavnske Højremænd ikke ville være med, idet Forholdet nemlig er det, at naar Repræsentanttallet paa Frederiksberg sættes op til 21, bliver der en kommunal Repræsentant for hver 4,500